

Köszöntjük a 90 éves dr. Réti Lajosnét

Dr. Réti Lajosné annak a nagy generációnak egyik jelentős tagja, akik a magyar textilipart az 1960–1970-es években igen magas színvonalra fejlesztették.

1921. január 29-én született. A Közgazdasági Egyetem elvégzése után a csepeli Magyar Posztógyár terv osztályát vezette. 1953-ban nevezték ki a Selyem- és Gyapjúárugyár vállalatvezetőjévé és ezt a be-

osztását különböző elnevezésekkel (igazgató, vezérigazgató) 23 éven át kiemelkedő teljesítménnyel töltötte be. Az ő kezdeményezésére változtatták meg a gyár elnevezését – a vállalat korábbi, a piacon igen jól csengő márkanevéről – Habselyem Kötöttárugyárra.

A budapesti Váci úton működő céget 1961-ben vonták össze a Pesterzsébeti Kötöttárugyárral és az így

kialakult nagyvállalat dr. Réti Lajosné vezetésével óriási fejlődésnek indult. Az 50-es években még csak 300 főt foglalkoztató gyár a 70-es évekre több telephelyes, 5000 főt foglalkoztató vállalattá nőtte ki magát, ahol európai színvonalú kötöde és több korszerűen felszerelt varroda működött, kiemelkedő gyártmányfejlesztéssel, jelentős keleti és nyugati irányú exporttevékenységgel. Mindez elsősorban dr. Réti Lajosné érdeme volt, aki kiváló érzékkel válogatta meg munkatársait és hagyta őket eredményesen dolgozni. Munkáját magas kormánykitüntetésekkel sokoldalúan elismerték.

Hasznos tevékenységet végzett a Textilipari Műszaki és Tudományos Egyesületben is, tagja volt az elnökségnek, részt vett minden nagyobb rendezvényen, és támogatta munkatársait az egyesületi munkában.

Az 1970-es évek végén vonult nyugdíjba, ezután már csak közvetve foglalkozott a szakmával és az egyesülettel.

Szívből kívánunk jó egészséget, további boldog, nyugodt, békés éveket a 90 éves dr. Réti Lajosnénak.

Köszöntjük a 80 éves Kézdy Árpádot

2010. december 21-én töltötte be 80. életévét a pamutipari kikészítő szakma nagyra becsült szakembere, a TMTE textilvegyész és kolorista szakosztályának korábbi elnöke, Kézdy Árpád.

A vegyészmérnöki diploma megszerzése után az óbudai Textilfestőgyárban helyezkedett el, ahol közel három évtizedig dolgozott különböző munkakörökben. A nemzetközi viszonylatban is meghatározó

nyomó-üzemben műszakos koloristaként kezdett, majd a kikészítőiparban elsőként kidolgozta és működtette a gyártásközi ellenőrzési ill. az akkor egyedülálló tételkísérő és nyomon követési rendszert. Később a gyár főtechnológusa lett, amikor a gyár nagyszabású rekonstrukciói folytak. Az 1970-es évektől gyári főmérnökként irányította az üzemet, számos eredmény mellett a rotációs filmnyomás meghonosítása fűződik munkásságához.

A textilfestőgyári évtizedek után a Textilipari Kutató Intézet nemzetközi kapcsolatok osztályát vezette, majd az Anilinfesték- és Vegyianyagforgalmi Vállalat

igazgatóhelyettes főmérnökeként szolgálta a szakmát nagy tapasztalattal. Komoly szakmai tudása mellett rendkívüli embersége miatt tisztelték mindenkori munkatársai.

Kiváló szakfordítói tevékenységének köszönhetően nagyszámú külföldi cikk vált elérhetővé a hazai szakemberek számára. A szakmai oktatást számos tankönyv, tanfolyami jegyzet írásával, tematika készítésével és szaktanácsadással segítette, több szakkönyv szerkesztője és társszerzője ill. lektora volt. Az általa írt szakközépiskolai tankönyvek egy részét még ma is használják a felsőfokú képzésekben is. A Than Károly Könnyűipari Vegyészeti Technikumban fizikai-kémiát és kémiai technológiát tanított évekig, ill. a felsőfokú oktatást is tevőlegesen támogatta.

A TMTE-be 1953-ban lépett be. A textilvegyész és kolorista szakosztályban tevékenykedett hosszú évekig, itt az elnöki teendőket is magas színvonalon látta el. Számos bel- és külföldi konferencián tartott előadást, sok szakmai rendezvényen ismertette a szakmai újdonságokat, tapasztalatokat. Széleskörű szakmai ismereteit készséggel adta tovább a fiatal munkatársaknak, akiket felkarolt és előmenetelüket segítette.

Szeretettel gratulálunk és hosszú életet kívánva köszöntjük Kézdy Árpádot.

Boldizsár Jánosné 1928–2011

83. életévében elhunyt a textiltisztító szakma és szakoktatás kiváló egyénisége, Boldizsár Jánosné.

Már gyerekként, nagynénje mosodájában tevékenyen ügyködött, érettségi után segédlevéllel a Patyolathoz került. Művezető tanfolyamot végzett, 1958-ban vegyész-mérnöki diplomát szerzett. Dolgozott labo-

ratóriumvezetőként, termelési előadóként és főosztályvezetőként egyaránt. Az 1960-as években létrehozott vegytisztító szalonok kialakításának technológiai főmunkatársa volt. Az aktív-szenes oldószér-visszanyerők társalkotójaként is büszke rá a szakma.

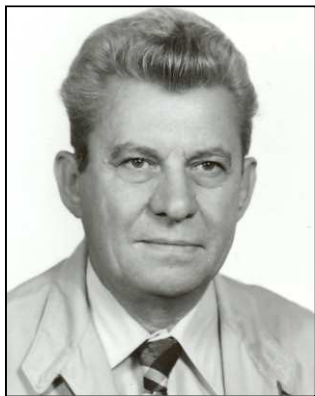
Igazi szakterületének azonban mindvégig a foltkezelés számított. Az ismeretek továbbadását szívügyének tartotta, tankönyveket írt, számos szacikket publikált, többek között a Textiltisztítás c. folyóiratban. Hosszú ideig a lap rovatvezetője volt, majd a helyettes főszerkesztői teendőket látta el.

A TMTE-bek 1961 óta volt tagja, a textiltisztító szakosztály (korábban alosztály) titkára volt. Több előadást tartott az egyesület rendezvényein és vidéki üzemekben. A Textiltisztító Egyesülésben műszaki titkárként dolgozott.

1983-ban vonult nyugdíjba, szorgalmas és magas színvonalú tevékenységét a Munka Érdemrend bronz fokozatával ismerték el.

A TMTE tagsága és a textiltisztító szakma kegyelettel megőrzi az emlékét.

Árvai Jenő 1916–2011

Árvai Jenő 1916. április 16-án született. 1956 tavaszán nevezték ki az akkor még sikhurkolt harisnyákat és sikkötött felsőruházati termékeket gyártó hódmezővásárhelyi kötöttárugyár igazgatójának. A forradalom után hozzákezdett az üzem új arculatának kialakításához. A nem piacképes termékek gyártását fokozatosan leváltotta új, korszerű felsőruházati cikkekre. A

vállalat 1961-ben vette fel a Hódmezővásárhelyi Divat-kötöttárugyár (HÓDIKÖT) nevet.

Az új modellek előállításához új gépekre is szükség volt. Sokat lobbizott a különböző hatóságoknál, bankoknál a megfelelő források előteremtése érdekében. Az ún. durva sikhurkológépeken készült, teljesen idomozott (fully-fashion) eljárással készült pulóverek technológiájának magyarországi meghonosítása is az ő és munkatársai nevéhez fűződik.

A fejlődés során új munkahelyek jöttek létre, fokozatosan nőtt a termelés, lassan már nem volt elegendő munkaerő a városban. A foglalkoztatottság szempont-

jából elmaradott térségekben új gyáregységeket hozott létre hét vidéki városban.

A HÓDIKÖT fénykora az 1980-as évek elején kezdődött. Erre az időszakra beértek a korábbi fejlesztések. Ezekben az években már több mint ötezren dolgoztak a gyárban, amely közel tízmillió terméket produkált évente.

Árvai Jenő különösen nagy hangsúlyt helyezett a kereskedelmi tevékenységre. A legfontosabb partnernek a vevőt tekintette. A komolyabb üzletkötéseken személyesen is részt vett. A pulóverek, kardigánok, szabadidő-ruhák jelentős részét már nem lehetett belföldön értékesíteni, folyamatosan nőtt az export. A vállalatnak akkoriban több mint 40 országgal volt üzleti kapcsolata. Több külföldi kötöttárugyárral létesített tartós kapcsolatot.

Mindig nagy gondot fordított a szakemberutánpótlásra. A szakmunkásképzést valamennyi egységnél megszervezte. Mindig felhívta a dolgozók figyelmét a pontos, precíz, jó minőségű munkavégzésre. Az emberek szerették, elismerték tudását. Számos kitüntetést kapott, a Textilipari Műszaki és Tudományos Egyesületnek több évtizeden át tagja volt.

Nyugdíjba vonulása után is figyelemmel kísérte volt cége sorsát, többször találkozott a gyár régi dolgozóival, volt munkatársaival.

Emlékét kegyelettel megőrizzük.

Simor József 1914–2011

97 éves korában eltávozott közülünk Simor József.

1940-ben érkezett Budapestre, a bukaresti Politechnikán folytatott tanulmányai után. Pályakezdőként az óbudai Goldberger gyár festődéjében helyezkedett el, ahol a laboratóriumban dolgozott.

A Goldberger gyári éveket követően egy általa bérelt cérnázó üzemben tevékenykedett, majd az 1948-ban megalakult

Textilipari Igazgatóság munkatársa lett. Később a Kis-

pesti Textilgyár főmérnöki teendőit látta el. 1951-ben a Magyar Népköztársasági Érdemérem ezüst-fokozata kitüntetésben részesült eredményes munkája elismeréseként.

1956-ban a Hazai Pamutszövőgyár főmérnökeként dolgozott. Szakmai pályafutását az 1963-ban megalakult BUDAPRINT Pamutnyomóipari Vállalat minőségellenőrzési főosztályának vezetőjeként folytatta nyugdíjba vonulásáig. Ezt követően még több konfekcionáló üzemben dolgozott vezetőként, tanácsadóként.

A TMTE-nek 1949 óta volt tagja, az utóbbi években az Ipartörténeti- és Hagyományőrző szakosztályban tevékenykedett.

Emlékét kegyelettel megőrizzük.